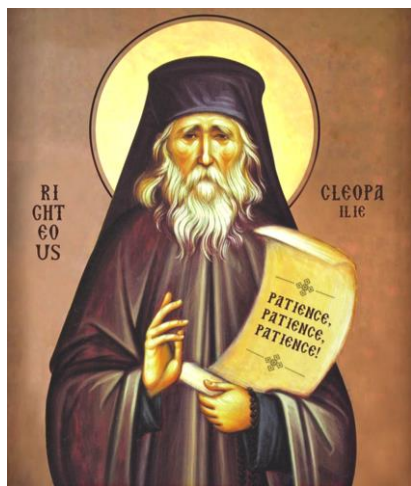

FAPTELE MINUNATE ALE RUGĂCIUNII ȘI POSTULUI

Sf. Cuvios Cleopa
de la Sihăstria,
icoană

Faptele mari și minunate ale rugăciunii și postului sunt nemăsurate. Spre încredințare vom vorbi aici despre câteva din ele. Prin rugăciune și post, Moise prorocul a luat din mâinile lui Dumnezeu Tablele Legii (Iesire 34, 28). Prin rugăciune și post, marele proroc Ilie a încuiat cerul să nu plouă trei ani și șase luni; și iarși cu rugăciune și cu post, a pogorât foc din cer și a descuiat cerul, de a dat Dumnezeu ploaie pe pământ (III Regi 18, 38). Cu rugăciune și cu post, Daniel prorocul a ieșit nevătămat din groapa leilor (Daniel 6, 17-23). Prin rugăciune și post ninivitenii au scăpat de pieire (Iona 3, 5-10). Rugăciune și post poruncește Dumnezeu, prin prorocul Ioil, să facă iudeii spre a scăpa de urgia Domnului (Ioil 2, 12-15). Prin post de patruzeci de zile, Mântuitorul biruiește cele trei ispite ale Satanei în pustie. (...) Cu rugăciune și cu post se izgonesc diavolii din oameni. Prin rugăciune și post Sfinții lui Dumnezeu au făcut minuni mari și multe, atât în Legea Veche cât și în Legea Harului, cum citim în Sfânta Scriptură, în cărțile de cult și în Viețile Sfinților.

Dar să luați aminte că nu toată credința este bună, ci numai credința cea dreaptă, ortodoxă, unită cu faptele cele bune. Numai rugăciunile și posturile rânduite de Biserica Dreptmăritoare sunt bune, iar rugăciunile și posturile care le fac păgânii, sectanții și ereticii sunt urâciune înaintea lui Dumnezeu pentru că nu se fac după îndreptarul credinței apostolice. Sfântul Apostol Pavel ne arată că, "cel ce nu se luptă după lege, nu se încununează" (II Timotei 2, 4-5). Numai cel ce slujește lui Dumnezeu în adevăr și lucrează toate faptele cele bune după dreapta credință și spre slava lui Dumnezeu, poate să dobândească mântuirea sufletului său (I Corinteni 10, 31; Filipeni 1, 9-11). Altfel toate posturile și rugăciunile noastre devin urâciune înaintea lui Dumnezeu (Isaia 1, 11-15). Așadar, frații mei, fiți cu mare luare aminte și să nu vă luați după cei răătăciți de la dreapta credință, cărora li se pare că vor dobândi mântuirea sufletelor lor, fără a asculta de Biserica lui Hristos. Auziți ce spune Sfântul Efrem Sirul: "Când mintea omului va părăsi dreapta credință, toate faptele sale cele bune nu mai sunt de folos". Iar Sfântul Ioan Damaschin, arătând același lucru cu alte cuvinte zice: "Binele nu este bine când nu se face bine" (Filocalia IV, 1948, pag 194). Despre puterea rugăciunii și a credinței se vorbește și în Evanghelia ce

s-a citit astăzi, în care se spune cum a vindecat Mântuitorul un copil demonizat. Copilul a fost adus de tatăl său la ucenici, dar aceștia n-au putut să alunge duhul rău din el. Iar dacă a coborât Domnul de pe Muntele Tabor, tatăl copilului a îngenunchiat la picioarele Lui și a zis: "Doamne, miluiește pe fiul meu că este lunatic și greu pătimește; că de multe ori cade în foc și de multe ori în apă. Și l-am adus la ucenicii Tăi, dar n-au putut să-l vindece." (Matei 17, 14-16). Vedeți ce greu se vindecă un om epileptic, stăpânit de duh necurat? Că dacă nici Apostolii n-au putut să vindece acest copil demonizat, cu atât mai greu vor reuși preoții să vindece pe cei stăpâniți de diavoli, și mai ales pe cei robiți de patimi grele. Diavolul obișnuiește să-l arunce pe cel epileptic uneori în foc, alteori în apă, ca să-l omoare și să ne amăgească a crede că nu el, ci apa și focul l-au ucis. Dar asupra sufletului celui bolnav, vrăjmașul nu are nicio putere. Însă pe cei robiți de patimi cumplite, precum: necredința, mândria, mânia, beția, desfrâul și uciderea, oare nu-i chinuiesc diavolii mai rău ca pe cei epileptici? Nu vedeți pe unii ca aceștia cum îi chinuiesc patimile, cum se aprind ca de foc de patima mâniei, a desfrâului, a mândriei și a răzbunării, patimi ce stăpânesc astăzi toată lumea? Sau pe cei bețivi și nepăsători de a lor mântuire, nu